

متن پرسش

سلام علیکم طبق مباحث معرفت النفس این طور فهمیده می شود که اصلاً چیزی در بیرون از انسان وجود ندارد البته نه به معنای سوفسطایی آن. بلکه به معنای آنکه موجودات بیرونی تنها باعث آن می شوند که مثلاً ما از خودمان بپرسیم که من کیستم؟ برای چه هستیم؟ حتی این سوالات هم از شما نمی شود از وجود سوال می شود که جواب شما واسطه ای می شود که ما از غیب خودمان جواب خودمان را بگیریم پس این که گفته می شود عالم کارخانه مجرد سازی است از این جهت است که همه در خدمت هم هستند تکویناً حتی اگر من تشریحاً نخواهم در خدمت دیگران باشم. سوال آیا رعایت دستورات اسلامی در آنچه ما از عالم غیب می گیریم تا ثیر دارند؟ حضوراً این احساس را تجربه می کنیم اما دل در این موضوع قرص نیست. راهنمایی بفرمایید. استاد آیا این حرف درست است که همه انسان ها می توانند از لحاظ روحی از هم دیگر استفاده کنند مثل بعضی از علما که با سکوت هایشان از هم دیگر استفاده می کردند رمز و راز این مسئله در چیست؟ حاج آقا دعا کنید که خدا توفیق بده که آدم خوبی باشیم توفیق بده که دل زنده باشیم توفیق بده که دست از این منیت ها مون برداریم استاد درسته هر آدمی توی این عالم تنهاست انگار هیچ کس با هیچ کس مرتبط نیست همه در عین حالی که در کنار هم هستند از هم بیگانه هستند خدا به شما عمر با عزت عنایت بفرماید خداوند شما را برای ما حفظ کنه.

متن پاسخ

باسمه تعالی، علیکم السلام موضوع گسترده و حساسی را مطرح فرمودید که نیاز است تمام کتاب «چگونگی فعلیت یافتن باورهای دینی» را شرح داد. با توجه به این که کتاب در ۱۷ جلسه شرح داده شده پیشنهاد می کنم به کتاب و شرح آن رجوع فرمایید. در هر حال درست می فرمایید که انسان ها ارتباط تکوینی با همدیگر دارند و می توانند به همدیگر مدد برسانند و یا بعضاً مزاحم همدیگر شوند. آنچه مهم است اگر در مسیر شریعت الهی عمل شود همراه انوار غیبی که به شما می رسد شیطان حضور نمی یابد و یا روح ها نمی توانند مزاحمت اساسی برای انسان ایجاد کنند. موفق باشید